

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 31.8.2007
COM(2007) 489 definitief

2007/0178 (CNS)

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES
PARLEMENT**

Vereenvoudiging: Wijziging van Verordening (EEG) nr. 386/90

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 386/90 inzake de controle bij de uitvoer
van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties of andere bedragen**

(door de Commissie ingediend)

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

Vereenvoudiging: Wijziging van Verordening (EEG) nr. 386/90

In het kader van de controle op uitvoerrestituties moeten de autoriteiten van de lidstaten op grond van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 386/90¹ fysieke controles op de goederen uitvoeren, die betrekking hebben op ten minste 5 % van de betrokken uitvoeraangiften per douanekantoor, per kalenderjaar en per productsector.

Een eerste vereenvoudiging is ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 163/94 van de Raad²: wanneer de lidstaat controles uitvoert op basis van een risicoanalyse overeenkomstig (inmiddels) Verordening (EG) nr. 3122/94 mag het minimumpercentage worden vastgesteld op 2 % per productsector en 5 % voor alle sectoren samen.

In de onderhavige tweede vereenvoudiging wordt voorgesteld om lidstaten die voor alle exporteurs controles op basis van een risicoanalyse uitvoeren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3122/94, de mogelijkheid te bieden het voor alle sectoren samen geldende gemiddelde percentage van 5 % toe te passen voor de hele lidstaat in plaats van per douanekantoor.

Deze maatregel is voorgesteld door een aantal lidstaten, waaronder met name bepaalde landen die hun douanediens en -procedures hebben gereorganiseerd en vanwege de invoering van de gecentraliseerde, geïnformatiseerde uitvoeraangifte en de aanzienlijke daling van het aantal douanekantoren moesten zorgen voor een meer gerichte spreiding van de controle-inspanningen over het nationale grondgebied. De toepassing van een uniform controlepercentage per lidstaat is slechts gerechtvaardigd bij toepassing van een risicoanalyse overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3122/94 in die lidstaat, en is facultatief om lidstaten met een complexere organisatie op douanegebied de kans te bieden hun gedecentraliseerd controlebeheer voort te zetten.

¹ PB L 42 van 16.2.1990, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 163/94 (PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2).

² PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2.

TOELICHTING

Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad

Op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid³ heeft de Raad in Verordening (EEG) nr. 386/90 vastgesteld dat de lidstaten, bij het vervullen van de douaneformaliteiten bij uitvoer en voordat toestemming voor de uitvoer wordt gegeven, fysieke controles moeten verrichten op goederen waarvoor uitvoerrestituties worden aangevraagd. Deze controles vinden plaats in het betrokken – vaak in het binnenland gelegen – kantoor van uitvoer. Het controlepercentage bedraagt ten minste 5 % per douanekantoor, per kalenderjaar en per productsector. Wanneer in de selectieprocedures gebruik wordt gemaakt van een risicoanalyse, mag voor alle sectoren samen een percentage van 5 % worden gehanteerd, met een minimum van 2 % per sector. Wanneer het in een binnenlands douanekantoor aanvaarde uitvoeraangiften betreft, kan elk douanekantoor van uitgang van de Gemeenschap (i.e. aan de buitengrens) fysieke substitutiecontroles uitvoeren.

Sinds de invoering van deze voorschriften bij Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad⁴ en Verordening (EG) nr. 163/94 van de Raad⁵ hebben de douanediens ten de uitvoerprocedures geïnformatiseerd, zijn zij gereorganiseerd als gevolg van de verwezenlijking van de interne markt en de uitbreidingen van de Unie en hebben zij meer ervaring met de toepassing van de controleregelingen opgedaan. Een en ander heeft gevolgen gehad voor het aantal douanekantoren van uitvoer en uitgang en voor de werkorganisatie en expertise aldaar.

Hoewel alle douanediens ten wel een of andere risicobeheertechniek toepassen, voeren slechts 7 van de 27 lidstaten een risicoanalyse uit overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3122/94⁶. De onderstaande maatregelen worden voorgesteld om het gebruik van de risicoanalyse te verbeteren en de toewijzing van fysieke en substitutiecontroles te vereenvoudigen.

5 % fysieke controles per lidstaat

Op grond van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 386/90 moeten de autoriteiten van de lidstaten fysieke controles op goederen uitvoeren, die betrekking hebben op ten minste 5 % van de betrokken uitvoeraangiften per douanekantoor, per kalenderjaar en per productsector.

In bepaalde gevallen is het douanekantoor geen relevant ijkpunt meer voor de vaststelling van het jaarlijkse controlepercentage. In een aantal lidstaten is het aantal douanekantoren afgenomen, is het beheer van de controles gecentraliseerd en kan het gebruik van risicobeheertechnieken zorgen voor een evenredige verdeling van de fysieke controles over alle marktdeelnemers die producten met uitvoerrestituties exporteren. De lidstaten constateren dat het efficiënt richten van controles op prioritaire sectoren en exporteurs wordt bemoeilijkt door de eis het minimumcontrolepercentage per douanekantoor van uitvoer vast te stellen. Voor sommige kantoren, met weinig exporteurs, brengt een controleniveau van 5 % te veel

³ PB L 94 van 28.4.1970, blz. 13. Vervangen door Artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1290/2005 (PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1).

⁴ PB L 42 van 16.2.1990, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 163/94 (PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2).

⁵ PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2.

⁶ PB L 330 van 21.12.1994, blz. 31.

administratieve rompslomp met zich, terwijl de 5 %-regel in andere nauwelijks volstaat om de reële behoefte te dekken.

Met het oog op doeltreffendheid, vereenvoudiging en de toepassing van het beginsel inzake het gedeelde beheer van de controles op begrotingsuitgaven moeten de lidstaten die een risicoanalyse uitvoeren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3122/94, de mogelijkheid krijgen het minimumcontrolepercentage in de hele lidstaat toe te passen in plaats van per douanekantoor van uitvoer. Lidstaten die een dergelijke risicoanalyse niet toepassen, kunnen geen beroep doen op dit uniforme controlepercentage en blijven wettelijk verplicht een controlepercentage per douanekantoor van uitvoer vast te stellen. Lidstaten die de hierboven bedoelde risicoanalyse toepassen, maar de voorkeur geven aan gedecentraliseerd controlebeheer aan de hand van geharmoniseerde, wettelijke bindende percentages, mogen hun bestaande werkwijze handhaven en moeten dus het wettelijk vereiste minimumcontrolepercentage per douanekantoor van uitvoer verder toepassen.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 386/90 inzake de controle bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties of andere bedragen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie⁷,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁸,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sinds de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 386/90⁹ is het aantal douanekantoren in bepaalde lidstaten fors gedaald als gevolg van de reorganisatie van de douanediens ten aldaar. Door de invoering van elektronisch verwerkbaar en centraal gecontroleerde douaneprocedures voor uitvoer is het niet langer zinvol het douanekantoor van uitvoer als basis voor de toepassing van de controlepercentages te hanteren.
- (2) Bovendien moet het gebruik van risicobeheertechnieken, waaronder risicoanalyse, leiden tot een spreiding van de fysieke controles over alle exporteurs. Het efficiënt richten van controles op prioritaire sectoren en exporteurs wordt echter bemoeilijkt door de eis het minimumpercentage per douanekantoor van uitvoer vast te stellen. Met het oog op doeltreffendheid, vereenvoudiging en de toepassing van het beginsel inzake het gedeelde beheer van de controles op begrotingsuitgaven moeten de lidstaten die een risicoanalyse uitvoeren overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3122/94, daarom de mogelijkheid krijgen het minimumcontrolepercentage in de hele lidstaat toe te passen in plaats van per douanekantoor van uitvoer.
- (3) Verordening (EEG) nr. 386/90 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

⁷ PB C [...], [...], blz. [...].

⁸ PB C [...], [...], blz. [...].

⁹ PB L 42 van 16.2.1990, blz. 6. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 163/94 (PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 386/90 wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 3, lid 2, wordt de volgende derde alinea toegevoegd:

"Lidstaten die het bepaalde in de tweede alinea toepassen, mogen het niveau van 5 % per douanekantoor vervangen door een niveau van 5 % voor hun hele grondgebied. Lidstaten die met de toepassing van het bepaalde in deze alinea willen beginnen of eindigen, stellen de Commissie vooraf in kennis van hun voornemen."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

EFFECTBEOORDELINGSFORMULIER

EFFECT VAN HET VOORSTEL OP HET BEDRIJFSLEVEN, MET NAME OP HET MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF (MKB)

TITEL VAN HET VOORSTEL

Voorstel voor een verordening houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad van 12 februari 1990 inzake de controle bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties of andere bedragen

REFERENTIENUMMER VAN HET DOCUMENT

COM(2007) 489 definitief 2007/0178 (CNS)

VOORSTEL

1. Waarom is, gelet op het subsidiariteitsbeginsel, communautaire wetgeving op dit gebied noodzakelijk en wat zijn de voornaamste doelstellingen?

Het voorstel heeft geen gevolgen voor het bedrijfsleven, aangezien het slechts betrekking heeft op een herschikking van het beheer van de fysieke en substitutiecontroles die de douaneautoriteiten in het kader van de regeling voor uitvoerrestituties moeten verrichten.

Om de bestaande controleregelingen aan de veranderde controleomstandigheden in de lidstaten aan te passen, dient communautaire wetgeving te worden vastgesteld.

De maatregel is vooral gericht op de vereenvoudiging van de centrale toewijzing van fysieke en substitutiecontroles door de douaneautoriteiten.

EFFECT OP HET BEDRIJFSLEVEN

2. Waarop is het voorstel van invloed?

Effect op het bedrijfsleven: geen

- welke bedrijfstakken
- welke bedrijfsomvang (met welk aandeel van kleine en middelgrote bedrijven)
- zijn er bijzondere geografische gebieden van de Gemeenschap waar deze bedrijven voorkomen

3. Wat moeten de bedrijven doen om aan de voorgestelde wetgeving te voldoen?

Geen veranderingen voor het bedrijfsleven

4. Welke economische effecten zal het voorstel waarschijnlijk hebben?

- voor de werkgelegenheid
- voor de investeringen en de oprichting van nieuwe bedrijven
- voor het concurrentievermogen van de bedrijven

Geen effecten

5. Bevat het voorstel maatregelen om rekening te houden met de bijzondere situatie van kleine en middelgrote bedrijven (minder zware of andere eisen, enz.)?

Geen effecten

RAADPLEGING

6. Geef een overzicht van de organisaties die over het voorstel zijn geraadpleegd en zet hun standpunten in grote lijnen uiteen.

Algemeen voorafgaand overleg met de technische deskundigen van de lidstaten die zitting hebben in Comité van beheer "Regeling van het handelsverkeer". Deze experts hebben contacten met de organisaties van exporteurs.

De organisaties hebben niet gereageerd. Als belangrijkste standpunt van de deskundigen kwam naar voren dat een uniformisering van de controlevoorschriften beter in overeenstemming is met het moderne, geïnformatiseerde beheer van de douanecontroles. Aangezien een aantal (grote) lidstaten het beheer van de controles gedecentraliseerd willen blijven uitvoeren aan de hand van per douanekantoor van uitvoer vastgestelde wettelijke controlepercentages, wordt uniformisering als optie aangeboden.